

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

bene facit, sed qui non iungit, melius facit. Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius vivit, quod si dormierit, vir eius, liberata est: cui vult nubat, tantum in Domino. Beatorum autem erit si sic permanserit secundum meum consilium: puto autem quod ego spiritum Dei habeam. In quibus verbis duo Sanctus Apostolus inserit, quæ illa reddunt luculentiora & amabiliora. Alterum est, quod (ut Sanctus Hieronymus advertit) cum annuit, ut nubere possit: non addit, se Spiritum Dei habere; sed id hominis prudentiæ relinquit: quando autem ad continentiam exhortatur: ait consilium illud non ab humano spiritu, sed à diuino procedere: ut tanquam cæleste accipiatur & æstimetur. ut autem intelligeremus, eam non solum verbis continentiam laudare & extollere; sed se quoque exemplo præcedere, accipientem sibi ipsi consilium, quod dabat alijs: manifestat, se, propterea quod illud fuisse amplexus, magnam à Deo consequutum misericordiam. Sed maiori adhuc spiritus feruore doctrinam aggredditur Virginitatis dicens: *nolo, omnes homines esse sicut me ipsum*, perpetuo scilicet castos: & utinam omnes meam imitentur continentiam: ut ego ipsius CHRISTI continentiam imitor. Sed o Apostole Sancte: si omnes homines casti essent, sicut tu es castus: quomodo mundus conseruaretur? Nam absque matrimonio non conseruaretur licite, sed spiritus inebriatus Christianæ perfectionis amore, non tam respicit inferioris mundi huius conseruationem, quam superioris augmentum: & pluris facit centum personas perfectas, quam mille millium imperfectarum successionem & amplificationem.

PRÆCIPVE quod propagatio humani generis non cessabit propterea quod laudetur, adeoque serio conseruetur virginitas. Nam (ut aptissime Sanctus Hieronymus Iouiniano hæretico respondit) difficilis res est virginitas; & ideo rara, quia difficilis: quare pauci sunt, qui animum habeant ad illam amplectendam. Est enim *chilium inter spinas*: à quibus ne pungantur, ipsum iuuam relinquunt. Liliū est super epistyllia siue d *capitella voluminarum templi*: & pauci sunt, qui animum habeant ad conscendendum, ut eius pulchritudine fruantur. Spectat quoque ad providentiam diuinam, hominum propensionem & vocationem ad omnes Ecclesiæ status distribuere; & ad hanc nominatim: nam sine eius speciali vocatione nemo poterit illum amplecti, ut postea videbimus.

§. I.

HOC IACTO fundamento, astruit Apostolus Virginitatis & Continentiæ supra Matrimonium præstantiam & excellentiam: idque tribus efficacibus & pulcherrimis rationibus, quas S. Thomas deducit, & quarum hæc est summa. Quod ille status sit excellentior, qui magis est expeditus, iusque ad plus amandum, & maiori cum feruore seruien-

dum

Consilium
diuinum est
seruare con-
tinentiam.

b 1. Cor. 7. 7

Virginitas
rara quia
difficilis est.
c Can. 2. 1.
d 3. Re. 7. 16

Status Vir-
ginitatis &
continentiæ
melior ma-
trimonio.
1. Cor. 7. 32.
S. Tho. ibi.
Lect. 7. 6

2. 2. q. 132.

m. 4.

I.

In virginitate melius seruitur Deo.

a 1. Co. 7. 32

b 1. Pet. 5. 7.

Ib. Ep. 2. 2. q.

125. Art. 2.

Felix est fugiens uxorem.

»

»

2.

Continentia facit hominem sanctiorem.

c Mat. 25. 4.

Ser. in illud: cū consummasset Iesus hos serm.

dum Creatori nostro; qui finis est, in quem omnes conditi fuimus: finis autem debet esse mediorum regula: quemadmodum illud medicamentum censetur melius, quod ad sanitatem obtinendam, ad quam dirigitur, magis confert. Hinc igitur prima ratio oritur: nam quies & tranquillitas in puro Dei amore, & in rebus omnibus ad obsequium ipsius pertinentibus, merito preferri debet anxietati & sollicitudini circa res huius mundi. Cum igitur continentium status sit ex se quietus & tranquillus, diuinoque seruitio totus dedicatus: preferri merito debet statui conjugatorum, qui ex se inquietus & tumultuarius, ac in varias curas & sollicitudines diuisus est, a Paulo, inquit, vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quae Domini sunt, quomodo placeat Deo. Huic soli rei attendit, suasque intentiones ac desideria in eā dirigit: nec habet impedimenta coniugū: qui solliciti sunt, quae huius mundi, quo modo sibi inuicem placeant. Et quoniam tam viris quam uiribus difficile satis fit: hæc cogitatio & sollicitudo valde grauis est & anticum tamen studium & sollicitudo placendi Deo, quieta sit, & iucunda, homines enim alias cogitationes, curas & sollicitudines prouincit in ipsum Deum, quæ earum curam in se recipit: est enim eius prouidentia valde attendita in bonum, & utilitatem eius, qui de ipsius seruitio est sollicitus. Felix, ait Sanctus Thomas, cuius votum est: uxorem fugere; eius sollicitudo est, Dominum seruire; cuius intentio est, Deo placere. Nam in hac ipsa vita incipiet quiete frui, quam in altera æternum est habiturus. Cumque sit gloriosum, diuitijs renunciare, ut soli Deo vacetur: gloriosius multo erit matrimonij voluptatibus renunciare, ut quis totū se tradat ac mancipet æternis bonis conquirendis. Hinc secunda deducitur Apostoli ratio: ille enim status excellentior est censendus, qui ad altiores sanctitatis gradus hominem extollit: hoc autem facit continentia. Nam mulier, inquit, innupta & virgo cogitat, quae Domini sunt, ut sit sancta corpore & spiritu. Nam huiusmodi status quietus, & a huius mundi occupationibus expeditus, eam impellit, ut meditationibus rerū cælestiū cogitationibus sese dedat; & cogitet, quomodo placeat Domino, quæ in sponsū accepit. Cōuertit enim omnem illā, quā habuisset, terreni sponso placendi sollicitudinē, in eā, qua studet placere cælesti, ut ita sit sancta corpore & spiritu: in operibus scilicet corporalibus, actiua vitæ; & in spiritualibus, cōtēplatiua: sancta in illis virtutibus, quæ corpus contra vitia carnalia & quæ spiritū contra spiritualia armant & ornant: sancta in Virginitate, & incorruptibilitate carnis; & multo amplius spiritus, tanquam cō Virgo prudens habens lampadem suam, non solum integram & mundam exterius; sed intrinsecam oleo charitatis plenam, quo ardet, accenso igne diuini amoris; & splendet lumine vitæ exemplaris: Deniq; ut sit sancta Deoque consecrata in omnibus, quæ habet, siue in corpore, siue in anima, tanquam vera sponsa non

iam

iam sua, sed tota diuini sui sponsi. Mulier nupta (ait Sanctus Gregorius Nazianzenus) est **CHRISTI** ex parte: at virgo tota **CHRISTI** fit. Illa non se totam alligat mundo: hac autem nullo modo se ei accommodat. Quod est pars quaedam in nupta: est totum in Virgine. Quae igitur Angelorum vitam elegisti, & in eorum choris connumeraris: ita puritatem serua, vt nunquam descendas ad vitam carnis. Non existimes: (ait Sanctus Hieronymus) paruum esse Virginis amplitudinem & excellentiam, quod dicatur de illa, quod cogitet *quae Dei sunt*: vt sit sancta corpore & spiritu: nam etsi nullam aliam mercedem haberet, sufficeret ei haec sola praelatio, *cogitare quae Domini sunt*: huius fructus est sanctitas carnis & spiritus. Nam Virginitas illa est hostia valde grata Christo: cum neque cogitatio spiritum, nec luxuria carnem inficit, aut maculat.

Sed ne hoc videatur onus intolerabile, additidem Apostolus *tertiam* rationem, dicens: *porro hoc ad utilitatem vestram dico: non, vt laqueum vobis iniiciam; sed ad id, quod honestum est, & quod facultatem praebeat sine impedimento Dominum obsecrandi*. quasi distinctius illis dixerit, quod vos ad virginitatem & continentiam exhorter, non id facio, vt vos illaqueare aut affligere velim: sed quod id sit animae vestrae magis vtile; & a laqueis, & lapsibus magis expeditum; magis honestum; & sanctum, ac ab occupationibus liberum. vt sic possitis amplius orare & familiarius cum Deo agere. Nam (vt ait Sanctus Augustinus) extinctus hostis, non tibi poterit nocere, & caro mortificata, non turbat animam; & quamuis matrimonium honestum sit, & sanctum: aded tamen Virginitas illud excellit, vt Apostolus per excellentiam, *honestam* appellet & *sanctam*. Ac propterea Ecclesiasticus dixit: *dominis ponderatio non est digna continentis anime*: quia plura promeretur, quam pro dignitate de illa dici possint. e *O quam pulchra est*, ait Sapiens, *casta generatio cum claritate virtutis: immortalis enim est memoria illius: quoniam & apud Deum nota est & apud homines. felix est incoquinata, quae nesciuit thorum in delicto: habebit fructum in respectu animarum sanctarum*. quando scilicet Deus illas visitauerit: & spado siue continens, qui non cogitauit aduersus Deum nequissima: dabitur enim illi *dei donum electum, & fors in templo DEI acceptissima*.

INTER alia tamen dona, quae DEVS illi daturus est: illud est excel- lens valde, ac gloriosum, quod Apostolus vocat: *facultatem sine impedimento Dominum obsecrandi*. Quod autem excellentius ac splendidius esse potest, quam aditum habere ad caelestem Regem absque vlllo impedimento? quod si Oratio mater est omnium bonorum, & omnium gratiarum fons; & quae re ipsa omnes imperat virtutes: quanta erit illa virtus, cui facultas illa promittitur, *sine impedimento Dominum obsecrandi*? o felix continentia perfecta, quae orationis impedimenta mortificat, ac repellit! o beata Virginitas,

Virgo tota
Christi est,
mulier ex
parte.

Li. 1. aduersus
Iovinianum.

3.

Anima v-
tilis est ca-
stus.

Refert S.
Ib. ibid.

d Ec. 26. 20.

e Sap. 4. 1.

f Sap. 3. 13.

g 1. Co. 7. 35

Aditus ad
Regem cae-
lestem da-
tur castus.

h Ro. 8. 26.

quæ aditum patefacit ad agendum familiariter cum Deo! Sed quid mirum, quod hoc præstet continentia, quæ animam ipsam (vt paulò infra videbimus) ad sponsam Dei eleuat dignitatem? cui propterea nulla est obsecrata porta, quandoquæ velit cum suo sponso conuertari; & cum h. Spiritus sanctus existat in omnibus iustis, qui sunt eius templum, excitans illos adorandum clamoribus & gemitibus inenarrabilibus; potiori iure erit in Virginitatibus & continentibus, quæ sese in viuum eius templum consecrarunt: illisque orationis donum inspirabit, qua castitatis suæ ornamentum impotent, & protectionem: cum enim ea adeò grauius oppugnetur: non poterit absque orationis armis protegi, ac defendi.

§. 2.

PRÆDICTA S continentia excellentias ultra modum extulit Isaias Prophetam ad consolationem continentium, quos vocat *Eunuchos*, ob eorum defectus, quos pati videntur: eò quod nuptijs renunciauerint. Qui defectus, vt plurimum sunt tres: *Solitudo* scilicet: eò quod societate viri aut uxoribus careant, qui subsidio & auxilio ipsis sint in aduersis; *sterilitas*, eò quod prolibus careant, quæ ipsos exhilarent, & in quibus ipsorum memoria permaneat: ex qua sequitur *sterilitas*, quod scilicet familiae successio finiatur; & nomen, quod in terra habere poterant, periret. Sed quid Deus dicit per Prophetam. *ne dicat Eunuchus: ecce ego lignum aridum. quia hæc dicit Dominus Eunuchis: qui custodierint Sabbata mea, & elegerint quæ ego volui, & non uerint fœdus meum: dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen meum a filijs & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit.* Hoc enim dicitur: noli tristari anima, quæ perpetuam colis castitatem, quasi fructus in mundo maneat tanquam arbor arida, & absque villo fructu. Si enim tuæ Castitati custodiam addideris legis meæ, & reliquas virtutes: ego te factam arborem viridem, ad aquarum fluentia plantatam; ferensque fructus dulciores, magis que gloriosos, quam si filiorum multitudinem haberes: nam collocabo te intra domum meam: ubi nunquam tibi iucunda mea societas desit; & intra muros Ecclesiæ meæ militantis ac triumphantis locum dabo eminentiorem, quam coniugatis, qui fructum proferunt multorum filiorum; & nomen, famamque valde gloriosam, quæ non finietur tempore, sicut illa finitur, quæ per matrimonium & proles obtinetur: erit enim nomen æternum, quo in cælo meo semper fruereis.

Hoc genus Continentium (ait Sanctus Hieronymus) videtur sterile, sed re ipsa non sterile, sed valde fecundum est: expugnat enim regnum colorum illudque violenter rapit: hoc festa semper custodit, nunquam intendens ad carnalium nuptiarum opera. Idem eligit quod Deus vult, præstans quam iubeatur. Nam etiam consilia amplectitur. idem custodi-

a Isai. 56. 3.

Deus promittit Castis eminentiorem locum in cælo quam coniugatis.

S. Greg. 3. p. Past. ad monit. 29.

in Isa. 56. & Epist. ad Philemon. Casti cælo violenter rapiunt.

pa ctum